

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 90.741 van 13 november 2000
in de zaak A. 91.334/IX-2327.**

In zake : 1. de VZW Vlaamse Dierenartsenvereniging,
2. Marc JANSSENS,
die woonplaats kiezen bij
advocaat V. VAN AELST,
kantoor houdende te BRUSSEL,
de Smet de Naeyerlaan 2, bus 3

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Landbouw.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de VZW Vlaamse Dierenartsenvereniging en Marc JANSSENS op 27 april 2000 hebben ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "de beslissing van de heer Minister van Landbouw en Middenstand, bekendgemaakt via persbericht op 1 maart 2000 betreffende de vaccinatie van reisduiven tegen de ziekte van Newcastle";

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partijen de vernietiging vorderen van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 28 september 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 30 oktober 2000;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van M. JANSSENS, van advocaat M. GEYSKENS, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van advocaat J. VASTERSAVENDTS die, loco advocaat A. VASTERSAVENDTS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 17 februari 2000 geeft het Bestuur voor de Dierengezondheid en de Kwaliteit van de Dierlijke Produkten van het ministerie van Middenstand en Landbouw het volgende persbericht uit :

"De Minister van Landbouw en Middenstand, JAAK GABRIELS, herinnert eraan dat de vaccinatie van reisduiven tegen de ziekte van Newcastle verplicht is als voorwaarde voor deelname aan wedstrijden.

Deze algemene verplichting is ingeschreven in de Europese en nationale reglementering om het risico voor verspreiding van het virus te voorkomen. Inkorvingen en afstandsvluchten voor reisduiven zijn op dat vlak niet zonder gevaar.

De ziekte van Newcastle is een besmettelijke pluimveeziekte waarvoor wettelijke bestrijdingsmaatregelen gelden. In kringen van duivenliefhebbers is de ziekte beter bekend onder de naam 'paramyxo'.

In het vooruitzicht van het vluchtseizoen 2000 worden alle duivenliefhebbers opgeroepen hun duiven te laten vaccineren tegen deze ziekte. Zij moeten daarvoor de nodige vaccinatiebewijzen kunnen voorleggen wanneer de organisatoren van de wedstrijden daarom verzoeken.

Bijzondere nadruk wordt gelegd op de correcte vaccinatie van de jonge duiven die voor het eerst zullen gevaccineerd worden. De vaccinatie moet tenminste drie weken vóór deelname aan de wedstrijd uitgevoerd worden.

De vaccinatie mag enkel gebeuren met een vaccin voor duiven dat een vergunning heeft bekomen om in België in de handel te worden gebracht. Er zijn drie vaccins beschikbaar, nl.: Colombovac PMV (Fort Dodge Animal Health BNL B.V.), Colombovac PMV/Pox (Fort Dodge Animal Health BNL B.V.) en Nobi-Vac-Paramyxo (Intervet België N.V.).

De wet op de uitoefening van de diergeneeskunde van 28 augustus 1991 voorziet dat de vaccinatie van duiven tegen paramyxovirus een handeling is die moet uitgevoerd worden door dierenartsen die door het Ministerie van Middenstand en Landbouw zijn erkend.

De attestatie van de vaccinatie van geïdentificeerde duiven dient te gebeuren aan de hand van een door de dierenarts gedagtekend en ondertekend getuigschrift conform het voorgeschreven model, met vermelding van de benaming van het gebruikte vaccin, het lotnummer en de identificatienummers van de duiven.

Het vaccin tegen de ziekte van Newcastle mag alleen toegediend worden door een erkende dierenarts. Dierenartsen die het bewijs van vaccinatie attesteren zonder deze vaccinatie persoonlijk te hebben uitgevoerd stellen zich bloot aan vervolging wegens het plegen van valsheid in geschrifte.

Volgens de Code van de Plichtenleer mag de erkende dierenarts enkel de vaccinatie uitvoeren in zijn kabinet of op het duivenhok.

Dierenartsen die paramyxovaccin voorschrijven of verschaffen om te laten toedienen door de eigenaar van de dieren stellen zich bloot aan tuchtsancties gezien zij meewerken aan onwettige uitoefening van de diergeneeskunde."

1.2. Op 2 maart 2000 wordt door de verwerende partij een nieuw persbericht uitgegeven dat als volgt luidt :

"teneinde een praktische uitvoering aan de vaccinatie tegen paramyxovirus bij alle reisduiven te kunnen geven, preciseert Minister van Landbouw en Middenstand, Jaak Gabriëls, aansluitend bij het persbericht van 17 februari 2000, dat :
Naast het vaccinatiecertificaat dat gepubliceerd werd op 17 februari 2000, mag ook het vaccinatieformulier dat in bijlage bij dit persbericht gevoegd wordt, uitzonderlijk gebruikt worden voor het speelseizoen 2000. De aangenomen dierenarts die aan een duivenliefhebber een in België geregistreerd duivenparamyxovaccin verschaft (Colombovac PMV, Colombovac PMV/POX of Nobivac paramyxovirus) levert een vaccinatieformulier af in drievoud : het origineel geeft hij af aan de duivenliefhebber, hij houdt zelf een kopie bij in een apart register en hij geeft een kopie mee aan de duivenliefhebber die deze kopie bezorgt aan de duivenmaatschappij waar hij zijn hoklijst voor het speelseizoen 2000 heeft ingediend. Op vraag van Minister Gabriëls heeft de Koninklijke Belgische Duivenliefhebbers Bond (K.B.D.B.) een systeem van autocontrole voor naleving van de paramyxovirus-enting uitgewerkt. Dit autocontrole systeem zal in het eerstvolgende Bondsblad van de K.B.D.B. worden gepubliceerd."

Dit is de door verzoekers bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing lijkt te betwisten; dat zij hierbij stelt dat om de procedure van schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen voeren de eerste verzoekster hiertoe de nodige beslissing moet kunnen voorleggen van haar raad van bestuur en dat die beslissing uitdrukkelijk moet preciseren dat "het voorwerp van het verhaal de schorsing is"; dat "de verzoekende partij (...) het schorsingsberoep (heeft) ingediend op 27 april 2000" en "de aangevochten rechtshandeling dateert van 2 maart 2000", dat de verwerende partij alsdan de vraag stelt "of het nog redelijk is het schorsingsberoep te starten

57 dagen na de bekendmaking van de aangevochten rechtshouding"; dat tenslotte de verwerende partij ook nog twijfelt aan het belang van verzoekers omdat "zij kunnen weigeren om het formulier bij het persbericht van 2 maart 2000 te gebruiken (en) entstoffen te verschaffen aan duivenliefhebbers";

2.2. Overwegende dat over die excepties slechts uitspraak zou moeten worden gedaan indien aan de beide, cumulatieve voorwaarden om tot de schorsing van de tenuitvoerlegging over te gaan is voldaan, wat te dezen, zoals zal blijken, niet het geval is;

3. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

3.1. Overwegende dat luidens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.2. Overwegende dat met betrekking tot de tweede voorwaarde verzoekers het volgende stellen :

"Het kan niet ontkend worden dat ter zake een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel zou worden toegebracht aan de belangen van verzoekers en alle betrokkene(n) indien niet onmiddellijk tot schorsing van de gelaakte beslissing zou worden overgegaan.

Het speelseizoen voor de reisduiven vangt aan op 1 mei 2000 zodat er absolute noodzakelijkheid is om duidelijkheid inzake te krijgen.

Alle reisduiven die in de loop van het speelseizoen zullen ingezet worden op internationale vluchten, dienen voorafgaandelijk gevaccineerd te zijn.

Wanneer niet onmiddellijk tot schorsing van de ministeriële beslissing van 1 maart 2000 wordt

overgegaan, wordt het belang voor verzoekers en voor alle betrokkenen, op onherstelbare wijze geschonden.

Een latere beslissing over de vordering tot nietigverklaring van de ministeriële mededeling zal niet kunnen verhinderen dat het onheil is geschied en niet meer kan rechtgezet worden.

De ernst van het nadeel wordt mede bepaald door de aard der onwettigheid waarvan verzoekers het slachtoffer zijn.

Het betreft meer bepaald een kennelijk onwettige toestand die nog steeds wordt bestendigd en die mede het karakter van het moeilijk te herstellen nadeel beïnvloedt.

Eerste verzoekster dient meer bepaald te waken over de belangen van de dierenartsen, die zich door de getroffen beslissing in het ongewisse bevinden en zelfs het risico lopen van een strafrechterlijke vervolging ingeval art. 12 van de wet van 28/8/1991 wordt geschonden.

Alleen een schorsing kan de ernstig scheef getrokken en onwettige toestand herstellen.";

3.3. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen hierop als volgt antwoordt :

"4.1. Het schorsingsberoep van één van de verzoekende partijen is duidelijk geïnspireerd door financiële motieven.

Indien één van de verzoekende partijen financieel nadeel zou lijden door de tijdelijke regeling van het aangevochten persbericht, moet worden opgemerkt dat financiële schade in principe volgens de arresten van de Raad van State geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel vormt.

4.2. Het seizoen van de duivenwedstrijden begin(t) voor de binnenlandse vluchten op 15 maart 2000 en voor de buitenlandse vluchten op 1 april 2000.

De inenting moet minstens 3 weken voor de wedstrijd hebben plaats gehad.

Een en ander betekent dat op dit ogenblik de inentingen 2000 praktisch allemaal zijn verricht en dat verzoekende partijen geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel meer kunnen lijden tijdens het lopende seizoen.

Overigens bood de vroegere praktijk duidelijk minder garanties dan de huidige tijdelijke regeling.";

3.4. Overwegende dat artikel 8, 5/, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State

bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de feiten bevat die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser(s) een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat bijgevolg de verzoekers zich niet mogen beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar concrete gegevens moeten aanbrengen die er op wijzen dat zij een persoonlijk, moeilijk te herstellen nadeel ondergaan; dat verzoekers gegevens dienen aan te voeren, die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaan, of kunnen ondergaan, wat inhoudt dat zij aanduidingen moeten verschaffen omtrent de "aard" en de "omvang" van het te verwachten nadeel en die anderzijds wijzen op het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel; dat verzoekers in voorliggend geval enkel argumenteren dat ter zake een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel zou worden toegebracht aan de belangen van verzoekers en alle betrokkenen indien niet onmiddellijk tot schorsing van de bestreden beslissing zou worden overgegaan; dat zij aldus stellen dat het door hen geleden nadeel zou bestaan in de schending van hun "belangen" zonder te preciseren over welke "belangen" zij het hebben; dat zij trouwens de ontvankelijkheidsvoorwaarde van het belang lijken te verwarren met het te dezen vereiste moeilijk te herstellen ernstig nadeel; dat zij aldus niet preciseren wat hun te verwachten nadeel is, en ook niet de ernst en het moeilijk te herstellen karakter ervan;

3.5. Overwegende dat aldus niet voldaan is aan een van de voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat die vaststelling volstaat om de vordering van verzoekers af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertien november 2000, door :

de H.	L. HELLIN,	staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

L. HELLIN.

ENDFIELD